

finanslov, som også indeholder muligheder for at gennemføre forbedringer på andre områder.

Vi løser altså en dobbelt opgave: en meget høj grad af ansvarlighed i den økonomiske politik og samtidig en høj grad af bevidsthed om, at der er ting, der skal arbejdes videre med og forbedres. Vi har peget på forskningen, vi har peget på hospitaletsvæsenet, vi har peget på de hårdst belastede udsatte grupper, vi har peget på en stærkere uddannelsesindsats, og der er andre elementer, der er indeholdt i denne finanslov – alt sammen et oplæg til forhandlinger, alt sammen et oplæg om at kunne diskutere og forhandle prioriteringerne; men også – og det vil jeg gerne sætte streg under – et signal og et håb om, at oppositionen også erkender, at udformningen af denne finanslov først og fremmest skal respektere hensynet til lav inflation, hensynet til styr på de offentlige finanser og ansvarligheden i den økonomiske politik, men tillige også den balance, det er, at vi samtidig får et positivt aspekt, når det gælder beskæftigelsen.

Dér er vi heldigvis i den situation, at beskæftigelsen nu bæres af den private sektor i en meget lovende positiv fremgang. Den private sektor, erhvervslivet, er jo, som jeg sagde det i min åbringstale, inde i en så god gænge. Indtjeningen i private erhvervsvirksomheder er større, end vi har set det i de seneste ti år, omsættningstallene er kolossalt lovende, og ordreindgangen er i en fantastisk god gænge.

Jeg synes derfor, at vi har gode muligheder for med de meldinger, der er kommet fra Venstre, De Konservative, SF og andre partier, at nå til en fornuftig finanslovsforståelse os imellem, således at den stabilitet, der ligger bag et bredt forlig omkring finansloven for 1995, vil være et lige så vigtigt signal til omverdenen, ikke mindst internationalt.

Må jeg minde om, at finansministeren også i dag har ydet sit bidrag til den gode linje. Det blev ikke omtalt meget, men jeg synes alligevel, det skal nævnes. Det er næsten med denne nye aftale, som det er med arbejdsløshedstallene før, at den heller ikke blev omtalt så meget. Derfor må jeg nævne den. Finansministeren har faktisk indgået en aftale med amterne, som er meget, meget klog, meget positiv, og jeg vil gerne her fra talerstolen udtrykke min store anerkendelse til amtskommunerne, fordi de vil indgå i dette samarbejde.

Man er i dag blevet enig om mellem amterne og regeringen, at skattetrykket på amtskommunalt niveau skal sættes ned fra det allerede vars-

lede til et niveau, der i gennemsnit indebærer en reduktion af skattestigningen fra 0,47 til 0,22 pct. Under forudsætning af at amterne lever op til denne aftale, er regeringen naturligvis indforstået med at vedstå sin del af aftalen. Tilbudt en garanti for størrelsen af skattegrundlaget i 1995, som vi vedstår, håber og tror jeg på, at samtlige amter vil leve op til denne nye aftale. For den betyder jo også, at nettovirkningerne af det, vi vil sætte i gang sammen med amterne på sygehusområdet og på andre centrale områder, sammen med befolkningens købekraft gør, at vi med den nye aftale kan fastholde den positive udvikling i dansk økonomi og dermed også forene tryghed, beskæftigelse og ansvarlighed og undgå uoverkommelige skattestigninger.

Må jeg så til de konkrete meldinger, der har været fra hr. Anders Fogh Rasmussen i forbindelse med finanslovsdiskussionen, også gøre en enkelt bemærkning. Fradrag eller tilskud – jeg forstår ikke helt ræsonnementet og skylder alligevel lige at forudskikke den debat og den forhandling, man jo får om dette emne. Jeg vil advare meget imod at henfalde til den fristelse, at generelle fradragsordninger skulle være mere ansvarlige i den økonomiske politik end tilskudsordninger. Jeg vil sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, at fradragsordninger jo har det med for det første at løbe meget langt og for det andet ikke at give os en sikkerhed for, at disse fradragspenge ikke dækker over et stykke arbejde, der under alle omstændigheder ville være blevet udført. Hertil kommer, at fradragsordninger jo ikke har den samme mulighed for en overordnet økonomisk-politisk styring, som tilskudsordninger har.

Jeg siger det mere fredsommeligt og erfaringsmæssigt, fordi jeg tror, at en ansvarlig økonomisk politik også forudsætter, at vi kan nikke til hinanden og sige, at nu ved vi, hvordan statens finanser vil have det i 1995; nu ved vi, at en fortsættelse af den linje gør det muligt for os i 1997-98 at få balance på vores statsfinanser og begynde at afdrage på gælden, som vi jo er enige om er en meget vigtig målsætning for os.

Hr. Anders Fogh Rasmussen var også inde på spørgsmålet om andre temaer. Jeg skal blot for god ordens skyld nævne, at vi også ser frem til et bredt politisk forlig om politi- og retsvæsen og om forsvaret, som vi vil indbyde til brede forhandlinger om. Jeg nævner det mere for at få præciseret, at på alle de centrale politiske områder, regeringen her lægger op til, vil de partier, der har interesse herfor, og som ønsker indfly-